

COKLARČEK

Drage bralke, dragi bralci,

pred vami je številka Coklarčka, časopisa OŠ dr. Ivana Korošca Borovnica, ki pa je tokrat malo drugačen. Napisali in uredili so ga namreč učenci 7., 8. in 9. razreda pri predmetu šolsko novinarstvo.

Ta številka je povsem njihovo delo. Vabljeni k branju!

“In sreča je, da je pred mano pot, in to, da vem, da slast je v tem, da grem.” (J. Menart)

Uvodnik(i)

Kar naenkrat je konec šolskega leta. Kmalu bo tu poletje, morje in za nekatere tudi konec osnovne šole. Verjamem pa, da vse to že komaj čakate. V tem šolskem letu se meni osebno ni veliko zgodilo, ampak ko končujem osnovno šolo, vem, da bom pogrešala vse sošolce in

sošolke, s katerimi sem preživela in se smejala skozi šolske dni. Vsem devetošolcem želim srečno pot naprej, saj nas čaka nov korak v novo življenje. Vsem drugim pa želim, da še naprej lepo preživljajo osnovnošolske dni in veliko uspeha.

Zdaj pa vas vabim, da preberete nekaj naših prispevkov.

(Katja)

Novinarji: Tim Založnik, Jaka Vidmar, Luka Rehar, Lan Zgonc Svete, Julija Trček, Maša Ferlan, Naja Pintar Novarlič, Petja Trček, Kristina Trivić, Gaia Jambrošić, Alja Jambrovič, Katja Doljšak, Zala Šušteršič

Počitnice so že za vogalom in kmalu bomo rešeni šole. Tako kot večina učencev pri pouku smo se tudi pri izbirnem predmetu novinarstvo učenci od 7. do 9. razreda vse šolsko leto trudili. Vsak ponedeljek smo se dobili in ustvarjali tudi naš časopis. Napisali smo spise, stripe, križanke, in če radi berete in gledate filme, smo tudi opisali nekaj zgodb. Morda vas pritegnejo ...

(5ja)

Devetarji bomo letos zapustili šolo in gremo korak naprej, novim izkušnjam naproti. Bodočim devetošolcem želimo veliko sreče in še eno uspešno naslednje šolsko leto. Ostalim pa lepa, uspešna leta še naprej. Upamo, da si boste vzeli čas in prelistali naše gasilo, saj smo prvič ustvarjali kaj takega. Upamo, da vam bo všeč.

(Gaia)

Želimo vam lepe počitnice!

ČE BI BILA UČITELJICA, ČE BI BIL UČITELJ ...

... bila bi učiteljica likovne vzgoje. Najprej bi razložila učencem, kaj bomo delali. Potem bi pokazala, kako se predmet nariše. Razdelila bi liste, in če bi kdo imel pri risanju težave ali bi mu kaj manjkalo, bi mu pomagala. Ob koncu ure bi ocenila izdelke.

(Julija)

... bila bi stroga in včasih popustljiva. Pouk bi pripravila na zabaven način. Učila pa bi manjše otroke. Izbrala bi učenje glasbe, ker je to zabaven predmet.

(Kristina)

... bila bi učiteljica likovne vzgoje. To sem včasih tudi zares želela postati, saj rada rišem in se s tem tudi izražam. Kot učiteljica bi pomagala otrokom, da bi se izražali. Bila bi zelo prijazna in sproščena, predvsem pa bi si želela, da bi se pri mojih urah sprostili tudi učenci in bi pozabili na vse skrbi.

(Petja)

... bila bi učiteljica geografije. Rada potujem in rada imam svet. Vse, kar me zanima, bi tudi predstavila učencem. Pouk ne bi potekal vedno v učilnici, ampak bi si stvari v živo ogledali.

(Anonimus :))

... bila bi učiteljica likovne vzgoje, ker rada rišem in oblikujem. Učencem bi dovolila, da bi se pogovarjali med delom, ker bi se tako bolj sprostili. Če učenci ne bi delali, bi tak način dela spremenila. Med likovnim poukom bi predvajala mirno glasbo, če bi učenci ob tem dobro delali.

(Alja)

Kot učiteljica bi bila prijazna, obzirna in zabavna. Poslušala bi predloge vsakogar in pametne predloge bi upoštevala. Bila bi odločna in držala bi se tistega, kar bi rekla. Imela bi tudi zabavne ure. Bila pa bi učiteljica angleščine, saj so moje sanje preseliti se v Anglijo, doštudirati ali celo postati slavna igralka ...

(Katja)

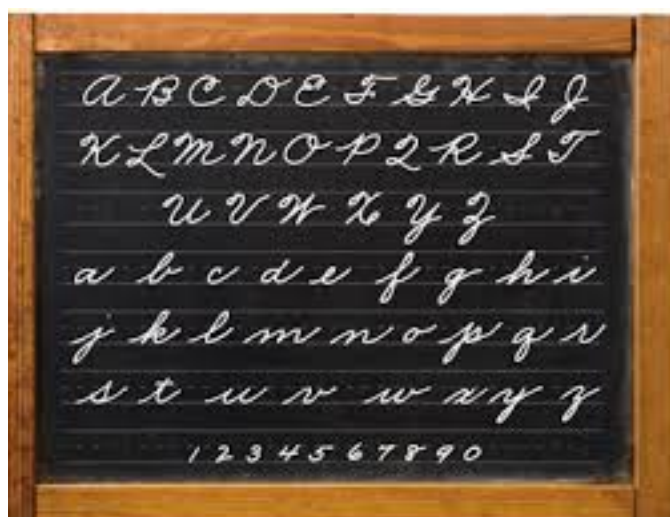
Včasih je bilo ...

Vprašaj stare starše, kako ...

Ko je bila moja babi še deklica, je šla služiti, ko je bila stara 9 let. Veliko je morala delati. Hrane niso dobili veliko, zato sta s sestrično včasih nekaj hrane vzeli in prikazali, kot da so jo pojedle miši, kar je tudi delovalo. Zelo kmalu ji je umrl oče, zato je imela očima. V šoli so imeli en zvezek, en svinčnik in lesene peresnice. Za malico so imeli jabolko ali kuhano koruzo.

Imeli so strogega učitelja, ki jih je velikokrat kregal, večkrat so

jih tudi dobili po prstih z ravnilom. (Julija)

Ko je bila moja babica še majhna, je v šolo hodila 4-5 km peš in bosa po makedamski in blatni cesti. V prostem času je morala staršem pomagati na njivi, morala je pasti krave in skrbeti za prašiče. Z brati in sestrami se je žogala na dvorišču, igrala se je skrivalnice, plezala je po drevesih in rabutala sadje. Pozimi jo je zelo zeblo, ker ni imela primernih oblačil in obutve. Primanjkovalo ji je hrane. Pozimi pa se je v prostem času sankala. Pogosto je luščila grah, koruzo in bučna semena. (Alja)

Ko je bil moj ata še majhen, se je preselil k stricu in je tam odraščal. Pri stricu je delal in tako služil. Ves denar, ki ga je zbral, je šel k njegovi družini. Ko je bila moja mama še deklica, je bila šola povsem drugačna. V šoli so pisali na tablice s kredo in ni bilo kakor danes, ko si vsak izbere drugačno pisalo. Doma so večinoma delali in niso imeli časa za učenje. Ko je moja mama prišla iz šole, je največkrat olupila krompir, ga skuhala in pripravila kosilo za vseh osem otrok. V šolo je hodila daleč, kar 5 km. (Katja)

BABIČIN RECEPT - DOMAČE MIŠKE

Sestavine: 1 lonček jogurta
2 jajci
1 pecilni prašek
2 jogurtova lončka moke

Priprava: Vse sestavine zmešamo. Testo naj počiva 30 min. V ponvi segrejemo olje. Z veliko žlico zajamemo maso in jo ocvremo v olju, da postane zlato rumena. Miške so naređ!

Nasvet: Miške posujte s sladkorjem v prahu.

(Jaka Vidmar)

Ko je bila moja babica še majhna, so za zajtrk jedli samo kruh z ječmenovo kavo. Za večerjo pa polento iz koruznega zdroba z ocvirki ali domačim kislim mlekom. (Luka)

JABOLČNI ŠTRUDL

I. SESTAVINE

- moka,
- voda,
- jajca,
- olje,
- sol,
- jabolka,
- sladkor,
- cimet

II. PRIPOMOČKI

- valjar,
- strgalnik,
- mikser,
- pečica,
- pekač

III. POSTOPEK

Vodo s mikserjem zmiksamo
z jajcem, soljo in sladkorjem.
Dodamo moko in gnetemo dokler
ne postane gladko. Kneteno maso
in ga pokrijemo. Nato testo z valjarjem
valjamo po mešini. V valjarju damo
jabolčni nadev, ki ga pripravimo
iz olupljenih in nastroганиh jabolk
sladkorja in cimeta. Vse skupaj
svijemo v ravnik. V pečici ga
pekamo pri 180°C.

Lana Konec Leta

Lana Konec Leta

ANKETA

Kako ješ in živiš zdravo?

- ▶ Pojem veliko sadja in zelenjave, vseeno pa potrebujemo malo maščobe, vendar pa ne smemo pretiravati z nobeno od teh vrst hrane. (5ja)
- ▶ Zdravo živim z uravnoteženo prehrano, veliko se gibam in plešem. (Zala)
- ▶ Z veliko sadja, zelenjave in zelo malo sladkega. (Alja)
- ▶ Zame je zdrava prehrana uživanje sadja in zelenjave, za zdravo življenje veliko športam in se veliko smejem :) (Katja)
- ▶ Zame to pomeni, da veliko športam in jem vsega po malo. (Jaka)

- ▶ Jem sadje in zelenjavo in pojem tri jabolka na dan. (Lan)

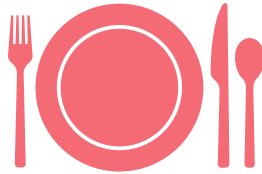
Kaj menite o tem, da bi na naši šoli imeli dekliško nogometno ekipo?

- Bilo bi dobro, ampak dvomim, da bi se starejše punce prijavile. (Kristina)
- Menim, da je to odlična ideja, največji problem pa vidim v prijavi deklet. (Katja)
- bilo bi super. Še posebej zato, ker veliko ljudi misli, da dekleta ne zmoremo stvari, ki jih zmorejo fantje. Vsi imamo pravico delati, kar si želimo, ne glede na spol. (Petja)
- Bilo bi super, saj si tudi nekatera dekleta želijo igrati nogomet, a je večina skupin samo za fante. (Zala)

- Zdi se mi pravično, da bi lahko tudi punce igrale nogomet. (Tim)

Kakšno bi bilo vaše idealno šolsko kosilo?

- ▶ testenine s smetanovo omako (Naja)
- ▶ lazanja s tuno (Kristina)
- ▶ bedro, pire krompir in solata s koruzo (Katja)
- ▶ testenine s sirovo omako (Petja in Zala)
- ▶ dunajc in pomfri (Tim in Jaka)
- ▶ pleskavica in pomfri (Luka)

NAŠE ŠOLSKO LETO ...

PROSLAVA OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI

Na naši šoli smo ob dnevu samostojnosti in enotnosti 21. 12. 2018 priredili proslavo.

ravnateljja Daniela Horvata in župana Bojana Čebele. Na oder sta prišla tudi podpredsednik

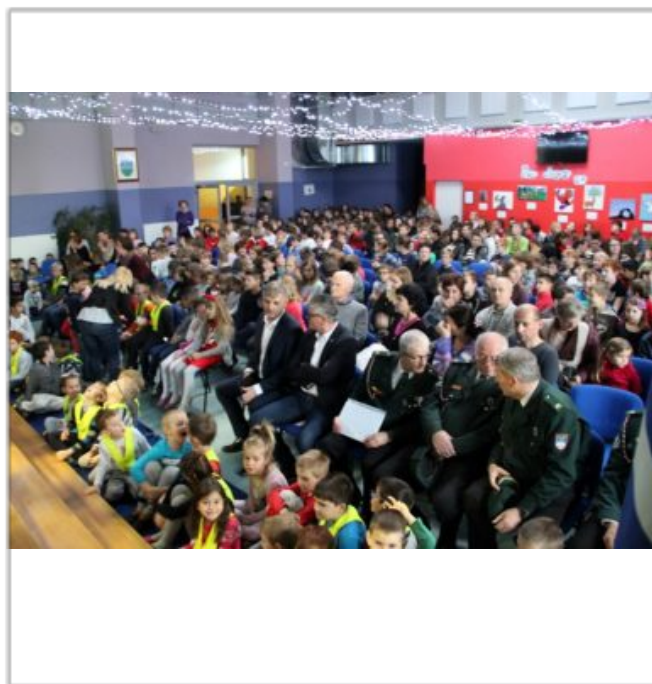

Potekala je v večnamenskem prostoru, vodila pa sta jo Gaia Jambrošić in David Pečlin, učenca devetega razreda. Ob začetku proslave so učenci pevskega zbora zapeli himno, nato sta sledila govora

Območnega združenja vojnih veteranov Slovenije Vrhnika-Borovnica Jože Zorman in predstavnik devetega razreda Patrik Peršin. Gospod Jože Zorman je povedal nekaj besed o domovinskem dnevu v

Vojaškem muzeju v Pivki, ki so ga organizirali za devete razrede, in izročil fotografije. Nato sta na oder prišla učenca 5. a, Matic Hren in Lara Dobrovoljc, ki sta recitirala pesem Milene Batič — Vsaka domovina ima svoje nebo. Zatem je učenka 5. b Zala Turšič recitirala pesem Borisa A. Novaka Pravljica. Modrosti o domovini so nam povedali učenci 3. a. Učenci 5. a pod vodstvom učiteljice Alme Leskovic Grošelj so nam zapeli pesem Tomaža Domiclja z naslovom Slovenskega naroda sin. Na kitari jih je spremljala Katja Doljšak. Voditelja sta nas seznanila, kako se je Slovenija osamosvojila. Na oder so prišli tudi učenci glasbene pripravljavnice pod vodstvom Barbare Skopec Černigoj, ki so nam zapeli dve pesmici Janeza Bitenca — Prvi sneg in Na saneh. Na klavirju jih je spremljala Tina Vahčič. Predstavili so se tudi bodoči prvošolčki, otroci iz skupine Konjički, s plesno točko Zaživim.

Nato so na oder prišle učenke gledališkega kluba, ki so uprizorile igro z naslovom Praznikov letos ne bo. Učenke razreda 1. a, Tia, Neža in Kaja, pa so nam recitirale pesem z naslovom Novo leto. Ob koncu sta voditelja vsem zaželela prijetne in mirne praznike. (Gaia in Alja)

PRIREDITEV OB KULTURNEM PRAZNIKU

Na šoli smo imeli 7. 2. 2019 prireditev ob kulturnem prazniku. Ob 9h smo se učenci in učitelji zbrali v večnamenskem prostoru. Proslava se je začela z Zdravljico, sledila pa sta nagovora ravnatelja in župana Borovnice. Sledil je zanimiv program učencev različnih razredov. Prvi so nastopili najmlajši nastopajoči – otroci iz vrtca. Ta prireditev je bila zelo zanimiva, saj so nas z nastopom presenetile tudi učiteljice.

Učiteljici Neža in Tinka sta igrali na inštrumente, ob koncu proslave pa so učiteljice zapele še Lepa Anka kolo vodi in Dan ljubezni. Zanimivo je bilo tudi, ko so učenke recitirale Prešernovo pesem v različnih jezikih. (Naja in Petja)

Naslov prireditve ob kulturnem dnevu je bil »Prešeren je ta svet«. Prešeren pomeni vesel in vesela je bila tudi proslava. Na odru je bil svet, na njem klobuk, kot ga je nosil France Prešeren,

okoli njega pa je bilo poveznjeno ogrinjalo. Oder je bil poln nastopajočih otrok, nastopila je tudi hčerka naše učiteljice Barbare Skopec Černigoj, ki je bila vodja proslave. Proslava se mi je zdela zelo zanimiva, saj smo spoznali glasbeni talent naših Učit'lj'c. (Katja)

KULTURNI DAN — KIT NA PLAŽI

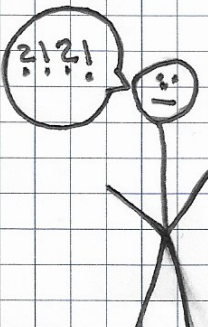
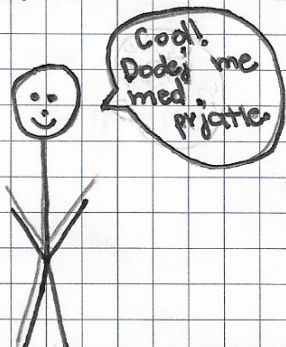
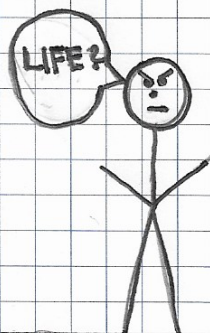
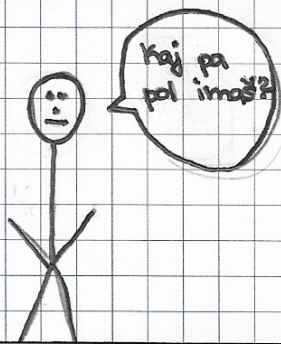
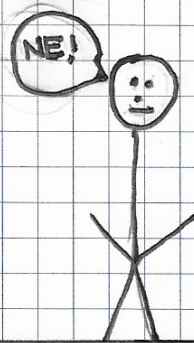
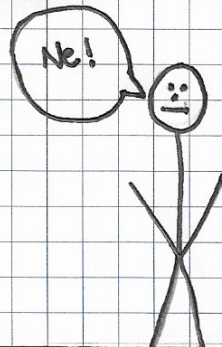
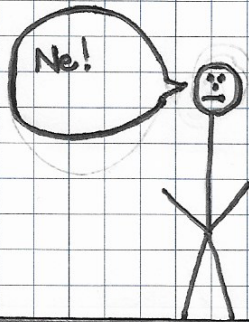
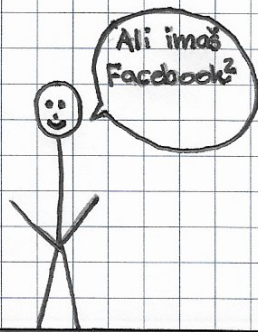
V četrtek 24. 1. 2019 smo se osmošolci in dobitniki bronastega priznanja na Cankarjevem tekmovanju odpravili na ogled predstave Kit na plaži. Imeli smo kulturni dan. Ob 8h smo se zbrali v večnamenskem prostoru, kjer smo pojedli malico, in se nato odpravili z vlakom v Ljubljano. Sprehodili smo se skozi mesto, mimo oblikovne šole in Križank skozi Staro Ljubljano do Lutkovnega gledališča. Ogledali smo si predstavo Kit na plaži. Predstava se mi je zdela zelo zabavna in dobro odigrana. Ta gledališka igra je narejena po knjigi Vinka Möderndorferja. Glavno osebo Niko je igrala Ana Hribar, njenega brata Igorja pa Blaž Pirman, fant, ki ima resnično downov sindrom. Zgodba govori o Niki, ki se je z družino priselila iz Francije v Ljubljano. V šoli je popularna, ima veliko prijateljev in dobre ocene. Ima pa skrivnost, ki je nihče od njenih prijateljev ne pozna, in sicer ima Nika brata z downovim sindromom. Nika ga skriva pred prijatelji. Nekega dne pa prijatelji pridejo nepovabljeni na obisk in razkrijejo njeno skrivnost. Po predstavi smo imeli nekaj prostega časa, pomalicali smo, nato pa se odpravili na vlak v Borovnico. Domov smo se vrnili okoli 13h. Bil je zelo zabaven dan in predstava mi je bila zelo všeč. (Zala)

Strip strip STRIP

STRIP strip

ali Kdor riše, zlo ne misli ...

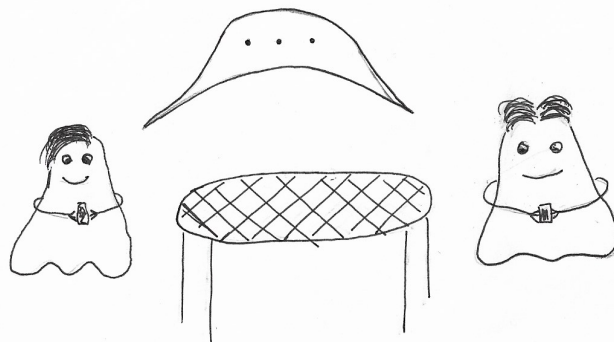
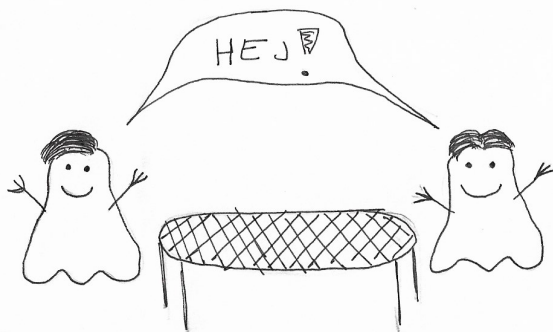

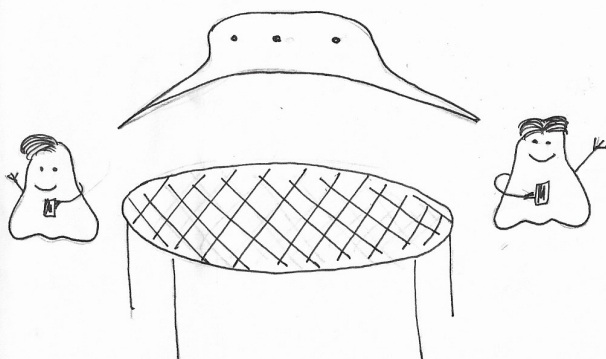
DUHCA SE DOBITA NA KAVI

NAJSTNIKI....

PO ENI MINUTI...

PO TREH URAH....

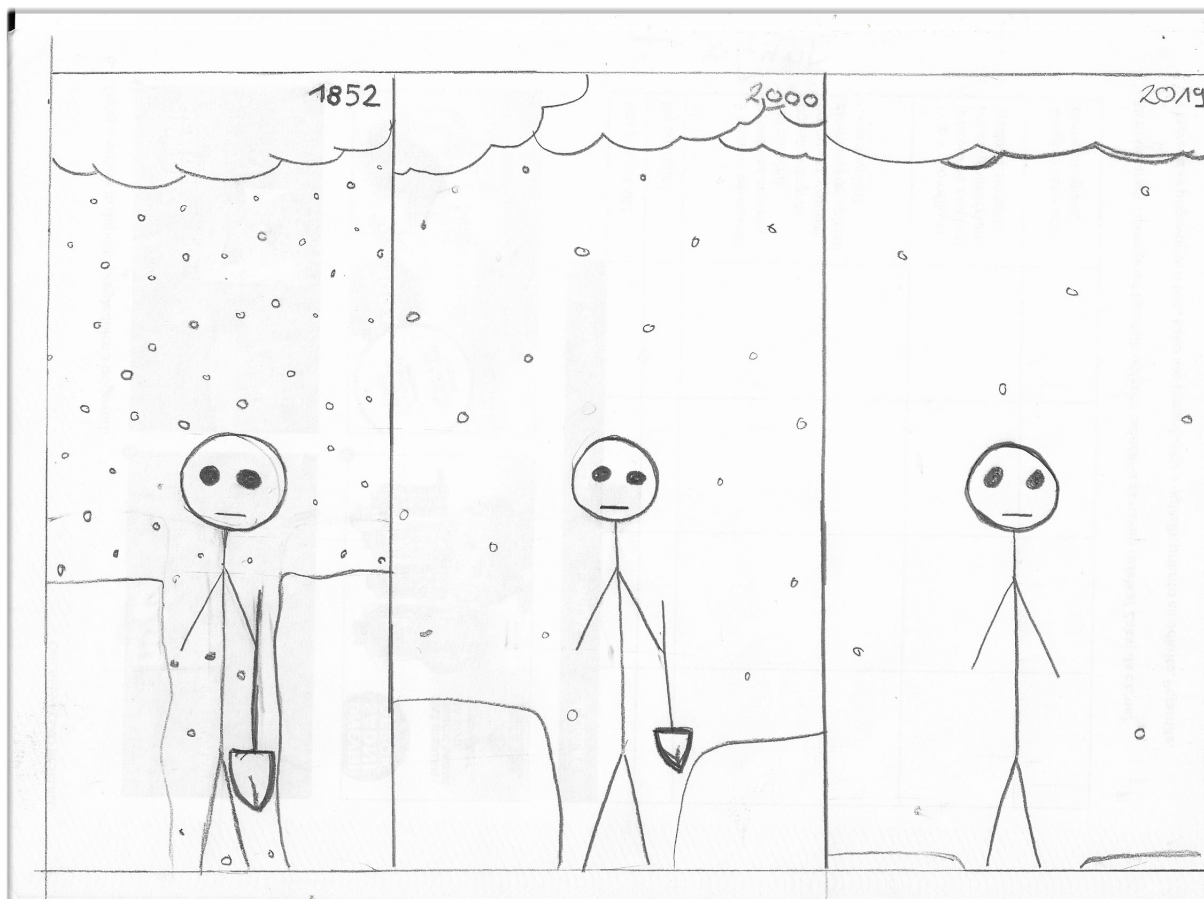
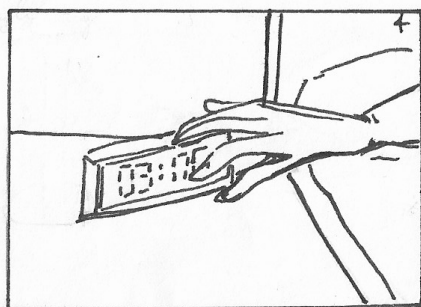
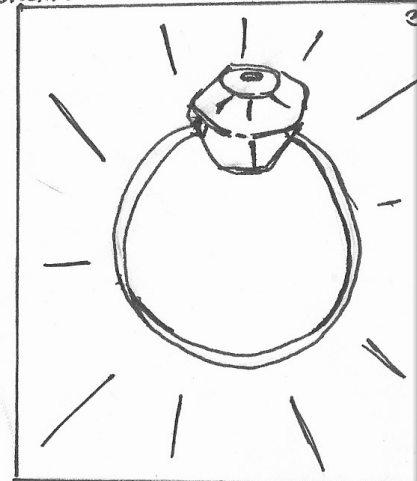
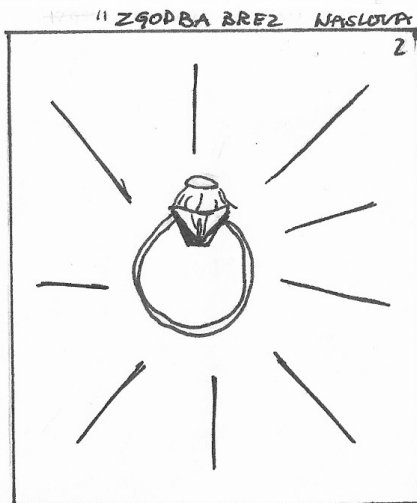
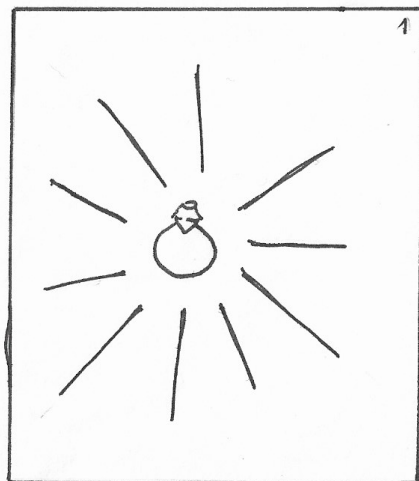

Zala Sustevic, 9.1

POČITNICE

Jaka V

Bil je očetov dan. Trikotniki
so se zelo veselili tudi
krogec. Trikotnik je pristopil
k njemu.

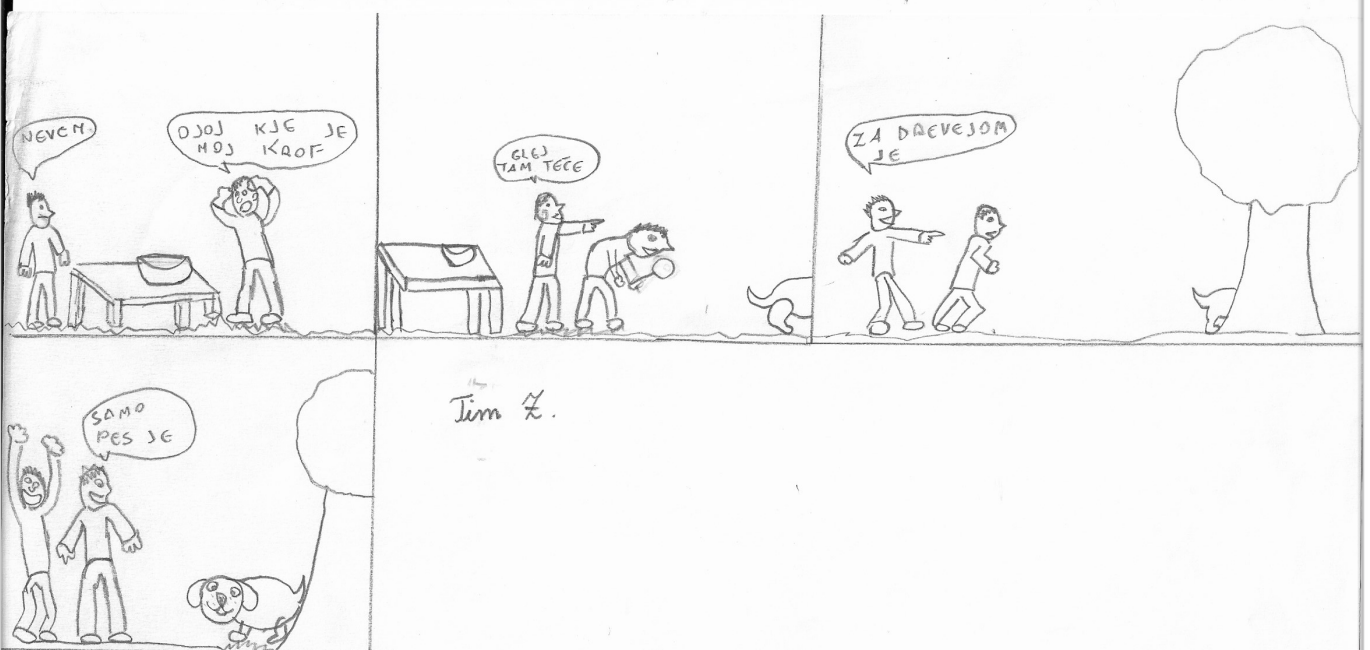
Vsi so se mu smejali.

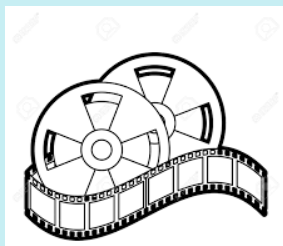

Krogec je bil zelo
žalosten.

Šel je do groba in
položil rožo.

S platna pod pero

MIA IN BELI LEV

Scenarij filma Mia in beli lev sta napisala Prune de Maistre in William Davies, režiral pa ga je Gilles de Maistre. Film govori o desetletni mii, ki se je z družino preselila iz Londona v Afriko, kjer družina vodi kmetijo z levi. Mia si zelo želi nazaj v London, saj ji v Afriki ni všeč. Ko pa na svet pride mali beli lev Charlie, je Mia spet srečna in z levom vzpostavi posebno vez. V treh letih oba odrasteta. Mia odkrije, da je njen oče prikrival skrivnost. Ker Mia se boji, da je Charlie v nevarnosti, se odloči, da bo z njim pobegnila. Tako se odpravita na nepozabno popotovanje po južnoafriški savani, kjer iščeta kraj, kjer bi Charlie lahko znova zaživel. Film mi je bil zelo všeč, saj v njem spoznaš, kako močno je lahko prijateljstvo med človekom in levom. Mia in Charlie se zelo navežeta drug na drugega. Film je družinski in pustolovski. Ogled filma priporočam vsem, ki želijo spoznati, kako močno je lahko prijateljstvo med človekom in živaljo. (Gaia)

BOHEMIAN RHAPSODY

Biografski film Bohemian rhapsody je režiral Bryan Singer. V filmu igrajo Rami Malek kot Freddie Mercury, Lucy Boynton kot Freddiejeva prva ljubezen in žena Mary Austin, Ben Hardy kot bobnar Roger Taylor, Gwilym Lee kot kitarist Bryan May in Joe Mazzello kot bas kitarist John Deacon.

Film govori o življenju Freddieja Mercuryja pa tudi o skupini The Queen. Film se začne z nastopom skupine na odru nekega lokala v Angliji, še preden je Freddie postal njen član. Freddie presune Rogerja in Bryana s svojim glasom na parkirišču po nastopu skupine in sprejmejo ga za svojega člana.

Skupina nato doživi neverjeten uspeh. Freddie se medtem poroči s svojo ljubeznijo Lucy Boynton, ki pa kmalu ugotovi, da je Freddie gej. Lucy se ponovno poroči, s Freddiejem pa ostaneta dobra prijatelja vse življenje. Freddie je pozneje zbolel za aidsom in umrl star 45 let.

Film je bil nagrajen s štirimi oskarji. Tudi meni je bil film zelo všeč, pripoočam ga vsem, saj je fantastičen.

(Katja)

MOJE ZANIMIVO DOŽIVETJE

Lansko leto, ko smo se že vsi veselili počitnic, me je prijateljica povabila, naj z njo prespim v šolski knjižnici, v kateri dela njena mami, saj so imeli noč v knjižnici. Ker smo šli tja že večkrat in mi je bilo tam všeč, sem se strinjala.

Popoldne smo se odpravili v šolo, kamor so prišli še drugi učenci te šole. Z njimi smo se nekaj časa pogovarjali, nato pa smo odšli pripravljat palačinke za večerjo. Po večerji smo imeli talente, na katerih se je vsak predstavil s svojo točko. Igrali smo se še nekaj iger, ob polnoči pa smo se odpravili na lov na zaklad. Bilo je zelo zabavno in strašno, saj nismo smeli prižgati luči. Po lovu na zaklad smo se počasi odpravili spat.

To je bil zelo zabaven večer in spoznala sem veliko novih zanimivih fantov in punc.

(Zala)

DOMIŠLJIJA NE POZNA MEJA

POTOVANJE V BOLOGNO

Lanske zimske počitnice smo z družino odšli v Bologno. Naše potovanje se ni začelo nič kaj zanimivo, saj nas je čakala štiriurna vožnja po enolični avtocesti.

Po vožnji smo prispeli v Lamburginijev muzej, ki sem si ga tako zelo želel ogledati, da je bila to naša prva točka ogleda. Po ogledu zanimivega muzeja smo bili pošteno lačni, saj je bila ura že štiri. Po dveh velikanskih kosih pice smo se odpravili po središču mesta. Med hojo sem raziskal vsako špranjo, vogal, kotiček – prav nič ni moglo uiti mojim očem. Kamorkoli sem se ozrl, sem takoj zagledal vse. Med naporno hojo nazaj do hotela sem izgubil starše in vse ulice so se mi zdele enake. Po zaslugi nekega gospoda sem starše našel in hotel sem se pridružiti avtobusu, vendar mi je pred nosom speljal. Sam sem ostal v vele mestu, brez staršev, telefona, denarja in lačen. Brezglavo sem tekal po ulicah in si mislil, da tečem v krogih okoli iste stavbe. Drugi so se mi posmehovali.

Po naporni noči sem se zbudil v avtu. Mislil sem, da sem ugrabljen, a ko sem ugotovil, da so v tem avtu moji starši, sem si mislil, kakšen butec sem. Zavedel sem se, da sem vse samo sanjal. Imel sem mir in bil sem popolnoma varen.

(Luka)

UJET V RAČUNALNIKU

Nekoga dne sem igral računalniške igre. Ko sem izgubil, sem bil zelo jezen. Udaril sem po tipkovnici. Zabliskalo se je in nato me je potegnilo v računalnik.

Nekaj časa sem hodil in se čudil, kje sem. Bilo je temno in okoli mene so bile prižgane luči. Okoli mene so hodili ljudje. Bili so kvadratni. Nekoga sem vprašal, kje sem, in ko me je zagledal, je zagnal preplah, saj nisem bil kvadraten. Prišli so varnostniki in me odvedli. Dolgo smo hodili. Zdi se mi, da smo hodili po kablu. Prišel sem pred velikega možakarja. Nekaj časa me je ogledoval, nato pa me je vprašal, od kod sem. Rekel sem, da iz Borovnice, in razložil sem mu, kaj se je zgodilo. Začudeno me je gledal. Jaz pa sem le želel iti domov. Povedal mi je, kako lahko pridem do glavnega upravitelja. Rekel je še, da je tu zelo nevarno zaradi pošasti in tujih virusov. Odšel sem po kablu in prišel v temen del kabla, ki je bil na nekaterih delih opraskan, zaradi česar se je isknilo.

Nenadoma je od nikoder prišla pošast iz neke igrice. Začel sem bežati in pred mano se je pojavil heroj iz Apex legends. Bil je Bloodhound. Skupaj sva se skrila in razložil mi je, da je igrica v nevarnosti zaradi virusa. Nato sva šla naprej do mesta, od koder sem se lahko vrnil domov. Dal sem mu USB, na katerem se izbriše virus. Vrnil sem se domov.

(Jaka)

POTOVANJE SKOZI ČAS

Nekega dne smo s šolo odšli na obisk znanstvenega muzeja. Ker so bili takrat pomešani razredi med seboj, je bil z menoj tudi moj brat Rok. Proti koncu ogleda so nam pokazali časovni stroj, ki naj ne bi deloval.

Ko so drugi nadaljevali ogled, se je Rok približal stroju. Čeprav sem mu rekel, naj se ga ne dotika, je brez pomisleka pritiskal gumbe. Kmalu se odprl velik portal in izkazalo se je, da stroj deluje. Hotel sem poklicati znanstvenike, a naju je prej že posrkalo vanj. Pristala sva na samotnem otoku. Zelo sem bil prestrašen, saj nisem vedel, kam naju je stroj poslal. Kmalu pa je mimo naju prišel starodavni ptič dodo. Spoznal sem, da sva prišla v čas dinozavrov. Prestrašila sva se in splezala na drevo. Na njem sva ostala dolgo in tako sva tudi preživela prvo noč. Zjutraj, ko sva se zbudila, sva bila sestradana. Na srečo sem imel s seboj nahrbtnik za izlet z nekaj sendviči, vendar sem vedel, da bova tu ostala dolgo in si bova morala hrano kmalu poiskati tudi sama. Ko sva se najedla, sva si razdelila opravila. Rok je hodil po sadeže, jaz pa sem nabiral velike veje in listje ter nama poskušal zgraditi bivališče, ki bi naju varovalo vsaj pred dežjem. Uspelo mi je. Po nekaj dneh sva se odločila malo raziskati otok. Odšla sva v temen gozd in kmalu srečala prvega dinozavra. Prestrašila sva se in začela bežati. Dinozaver naju je videl in naju začel loviti. Pobegnili sva na drevo, kjer naju ni več videl, a naju je izdalo vibriranje mojega telefona. Krvoločni plenilec je slišal zvok in

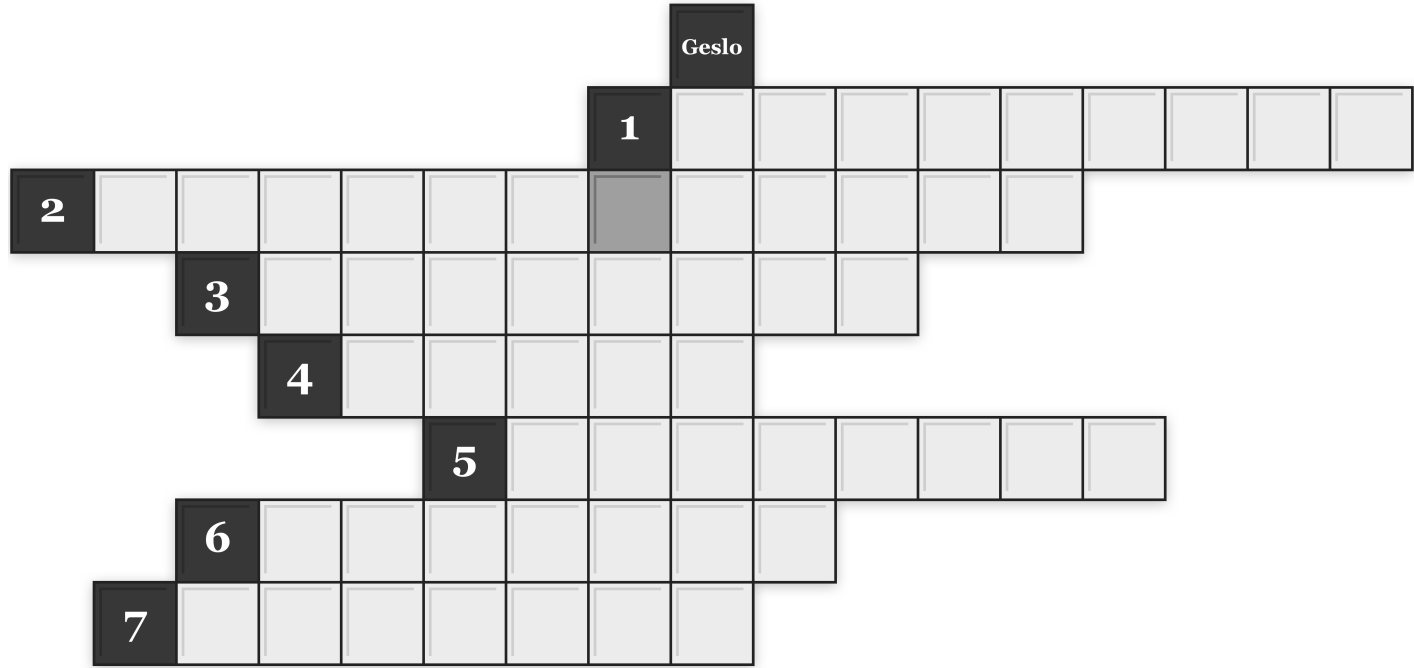
začel skakati na drevo. Nenadoma pa je dinozaver padel po tleh. Nič nama ni bilo jasno, nato pa sva ugotovila, da naju je rešilo starodavno pleme. Sprejeli so naju v svojo vas. Čeprav naju niso razumeli, smo se sporazumevali z znaki, ki smo ji delali z rokami. Pri njih sva živela celo leto.

Nekega dne pa je vas napadel tiranozaver. Z Rokom sva pobegnila globoko v gozd in kmalu zaslišala glasen šum. Hodila sva mu naproti in zvok je postajal vse glasnejši. Videla sva, da gre za isti portal, po katerem sva prišla sem. Skočila sva vanj in se znašla spet v muzeju.

Pogledala sva stroj in ugotovila, da je Rok s pritiskanjem na gumbe določil, koliko časa bova ostala v preteklosti. Potem sva se vrnila domov in vsem sva pripovedovala, kaj se nama je zgodilo.

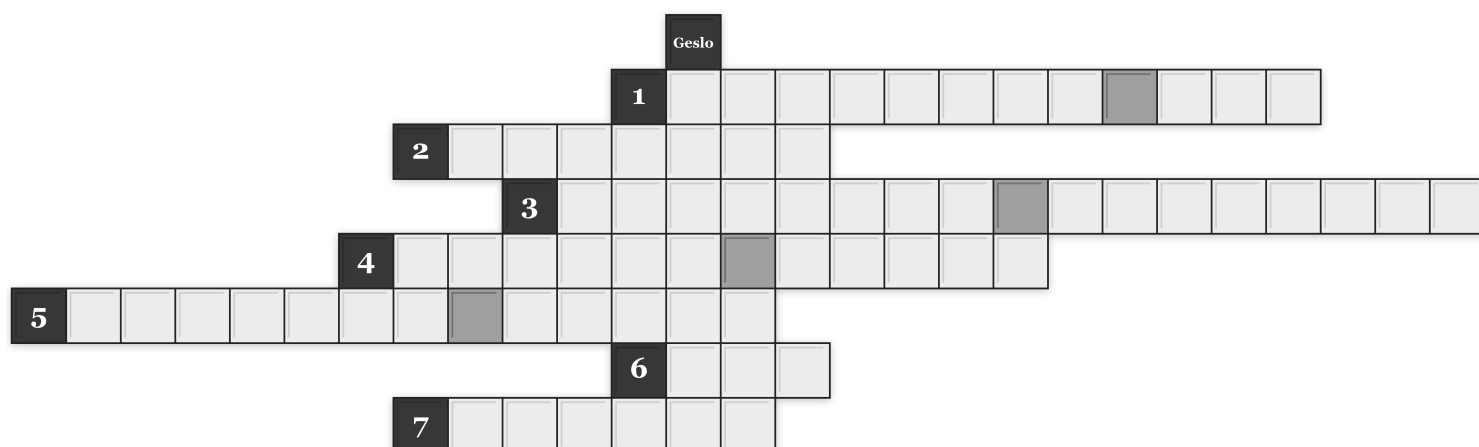
(Tim)

KRIŽANKE

1. Počitniško prenočišče.	5. Obutev, ki jo nosimo poleti.
2. Ščitijo oči pred soncem.	6. Občutek ob koncu šole.
3. Z njim se sladkamo, ko nam je vroče.	7. Oblačilo za v vodo.
4. V njem živijo morske živali.	(5ja, Naja)

GASILSKA

1. Tam se zbirajo gasilci.

2. Gasilci od tam črpajo vodo.

3. Tam se gasilci zabavajo.

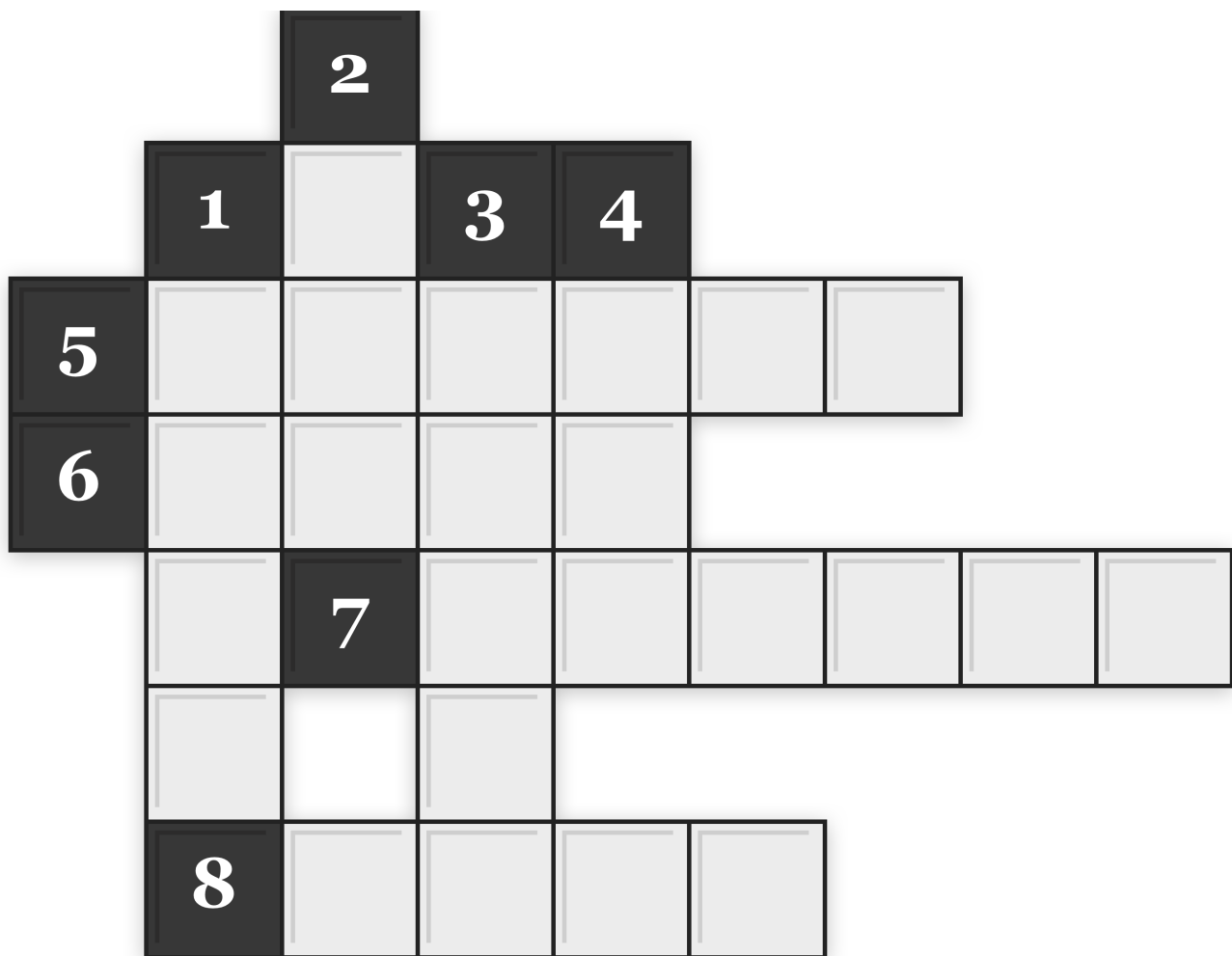
4. Naravna nesreča.

5. Uporabi se ob manjših in talnih požarih.

6. Pripomoček za gašenje požara.

7. To damo na cev, da pogasimo požar.

(Maša, Julija)

NAVPIČNO:

1. Letni čas.
2. Kar poklonimo.
3. Tam si sposodimo denar.
4. Žensko ime.

VODORAVNO:

5. Rojstnodnevna ...
6. Država na Bližnjem vzhodu.
7. Na
8. Žival brez nog.

(Gaia, Alja)

NA KRILIH DOMIŠLJIJE

Lotili smo se tudi izzivov v ustvarjalnem pisanju.

Pri prvem izzivu je vsak vrgel pet kock s sličicami in napisal sestavek, v katerega je vključil besede, ki so se mu pokazale na kockah. Ustvarili smo svoj domišljjski svet.

1. KAKTUS – LESTEV – OPICA – ZEMLJEVID – ZASPAN

OPICA NA POTOVANJU V PUŠČAVO

Bila je **opica**, ki je zelo rada plezala. Rada je tudi raziskovala novi svet. Pri raziskovanju je večkrat uporabila **zemljevid**. Včasih je tako dolgo raziskovala, da se je zjutraj zbudila zelo **zasp**ana. Nekega dne se je odločila, da gre v puščavo. Vzela je zemljevid in je šla. V puščavi je videla veliko **kaktusov**. Ker je bila zelo majhna, so bili kaktusi večji od nje in želela si je, da bi lahko splezala na enega od njih. Malo je hodila okoli in razmišljala, kako bi lahko splezala gor, nato pa je zagledala **lestev**. Po njej je splezala na kaktus. Počutila se je kot največja opica na vsem svetu. Bila je srečna. (Zala)

2. KRONA – LESTEV – ZEMLJEVID – KAKTUS – GLASBA

KAMELEONOVO POTOVANJE

Živel je kameleon, ki je rad raziskoval. Odločil se je, da bo šel v potovanje. Našel je **zemljevid**, na katere je pisalo Lov na zaklad. Kameleon je bil navdušen in zato je sledil navodilom z zemljevida. Prišel je do **lestve**. Bil je navdušen, a se je vseeno odločil splezati po njej. Ko je prišel do vrha, je padel. Padal je kar dolgo in potem je padel na **kaktus**. Splezal je dol in videl puščavo. Bil je prestrašen, a je vseeno šel naprej. Prišel je do oceana in zaslišal **glasbo**. Bila mu je všeč, zato je sledil zvokom. Plazil se je po obali, nato pa je zagledal škatlo. Splezal je vanjo in našel **krono**. Zelo je bil vesel in nato se je vrnil domov. (Gaia)

3. IGLU – VITEŠKA ČELADA – FOTELJ – KAKTUS – DEŽ

ESKIM NA BEGU

Neki Eskim je živel v **igluju**. Zaradi globalnega segrevanja se je preselil v Ameriko, njegov iglu pa se je stopil. V Ameriki si je našel stanovanje. Po vselitvi je v njem našel skrivnostne predmete: **viteško čelado**, stare sedeže, **fotelje**, stare slike nekega gospoda. Eskim pa je rad tudi raziskoval. Odločil se je, da bo iskal tega gospoda. Hodil je po puščavi in tam naletel na **kaktus**. Na tem kaktusu so bili majhni možički. Ko je pogledal pobliže, so možički začeli kričati. Slišal je seveda samo cviljenje. Možički so hitro pripravili orožje, medtem pa je začelo **deževati**. Čeprav je deževalo, so se možički pripravljali in Eskima odganjali. Eskim je bežal, možički pa za njim. Mogoče še vedno beži. (Katja)

Pri drugem izzivu smo pisali izštevance. Morali smo vključiti besedo LIMONA in ime FIONA. Zelo smo se zabavali. Nastalo pe je tole ...

PADLA Z NEBA JE
KRONA,

UJELA JO JE FIONA.

VELIKA JE KOT
MELONA,

TEŽJA PA KOT
LIMONA.

KDO NAJ KRONO
OBDRŽI,

1, 2, 3, TO SI TI!

(Petja)

TRALALALALA, LIMONA PADLA JE
NA TLA,

POBRAL JO JE NEKDO, KI TEČEN
JE ZELO.

PRITEKLA JE FIONA, KI JE IMELA
KAMELEONA.

KAMELEON POJEDEL JE LIMONO
IN ZATEM POBRUHAL JE FIONO,

FIONA PADLA JE NA TLA,
TRALALALALA.

(Gaia, Alja)

FIONA, KI JO KLIČEMO LIMONA,

NA KAMNU SEDI,

Z DREVESA TRGA LIMONE TRI.

(Maša, Julija, Naja)

V HIŠI JE FIONA,
ZRAVEN JE LIMONA,
NA CESTI PA MELONA.
AVTO JO POVOZI,
LOJZ PA SE ZGROZI,
KER MELONE VEČ NI,
ZDAJ LOVIŠ TI!
(Lan, Luka)

JE KDO VIDEL FIONO,
KI IMA RADA LIMONO,
ALI PA TONČKA,
KI IMA DVA BALONČKA?
ENA, DVE, TRI,
IŠČI ZDAJ TI!
(Jaka, Tim)

BAM BAM, TI SI TAM,
BEM BEM, JAZ SEM SAM,
PA JE TAM LIMONA, KI JO JÉ FIONA.
PA PRITEČE ŠE MELONA,
SLADKA, POLNA DOBRIH ŠAL.
MIMO NJE PA TEČE MURA, TI SI TAKA
KURA!
(Katja, Zala)

Sošolci, ki so obiskovali izbirni predmet nemščino pri učiteljici Poloni Zupančič, pa so nam poslali nekaj prispevkov in poskrbeli, da ima naše glasilo tudi jezikovno stran v nemščini.

Meine Traumschule

Meine Traumschule ist eine Jungenschule. Der Unterricht ist sehr interessant. In meiner Traumschule beginnt der Unterricht um 9 Uhr und um 11 Uhr gehen wir dann wieder nach Hause. Meine Traumschule hat nur zwei Schulfächer: Computerspiele und Sport. Wir haben keine Hausaufgaben. In der Schule gibt es ein Schwimmbad, ein Kino und eine Cafeteria. Die Pause ist eine Stunde lang. Meine Traumschule hat keine Lehrer und Lehrerinnen.

Vid Vajnhandl, 7. a

Klagenfurt

Liebe Familie!

Ich bin in Klagenfurt in Österreich mit meiner Deutschklasse. Ich habe eine tolle Zeit in Klagenfurt. Die Leute sind alle sehr nett. Das Wetter hier ist leider nicht so gut. Hier kann man viel machen. Wir spazieren durch die Stadt. Wir besuchen Minimundus und wir fahren mit dem Schiff auf dem Wörthersee. Wir fotografieren viel. Wir essen in McDonalds und das Essen ist sehr gut. Klagenfurt ist super!

Bis bald,
Taja Stojanović, 7. a

Unsere Schulexkursion nach Klagenfurt

Am Freitag, den 10. Mai sind wir mit dem Wahlpflichtfach Deutsch und Tourismus-Kurs nach Klagenfurt gefahren. In Maria Wörth machten wir zuerst eine Schifffahrt entlang des Wörthersees. Dann fuhren wir nach Klagenfurt zum Minimundus und dann in die Stadt. Minimundus ist ein Park, in dem kleine Modelle weltberühmter Gebäude, Tempel und Türme ausgestellt sind. In der Stadt besuchten wir auf dem Hauptplatz die Statue des Klagenfurter Drachens, die Statue der Maria Theresia und den Eingang zum Provinzregierungshaus. In Klagenfurt haben wir auch Burger in McDonalds gegessen. Der ganze Tag war sonnig und manchmal sogar etwas zu heiß. Mir hat Minimundus am besten gefallen. Wir sind um sieben Uhr nach Hause gekommen.

(Taras Horvat Petrovčič, 8. a)

Liebe Tante!

Ich bin in Klagenfurt mit meiner Klasse. Die Zeit hier ist super. Es ist sonnig und kalt. Ich fotografiere viel, wir fahren mit dem Schiff auf dem See und wir besuchen einen Park, Minimundus und McDonalds. Das Essen ist gut. Die Leute sind sehr nett.

Bis bald,

Benjamin Džaferagić, 7. a

Unsere Schulexkursion nach Klagenfurt hat am 10. Mai um 7:30 Uhr am Bahnhof in Borovnica begonnen. Meine Schulkameraden aus dem Wahlpflichtfach Deutsch und Tourismus-Kurs und ich sind mit dem Bus nach Klagenfurt gefahren. Zuerst sind wir mit dem Schiff auf dem Wörthersee gefahren. Dann sind wir zum Minimundus gegangen. Wir sind zwei Stunden im Minimundus geblieben. Das Wetter war super. Es war sonnig, aber dann ist es wolkig und regnerisch geworden. Dann sind wir ins Zentrum von Klagenfurt gefahren. Im Zentrum haben wir eine Sage gehört und die Statue von Maria Theresia gesehen. Wir haben in McDonalds gegessen. Am Ende haben wir eine lange Fahrt nach Borovnica gehabt. Wir sind um 19:30 Uhr am Bahnhof angekommen. Am besten hat mir Minimundus und die Fahrt nach Borovnica gefallen.

(Iza Wallner, 8. b)

OBISK RTV

Za konec našega novinarskega leta smo se odpravili še na teren, in sicer na RTV Slovenija, kjer nas je nadvse prijazno sprejel snemalec Aleš Jurkovič in nam razkazal televizijsko hišo. Bilo je zelo zanimivo, saj nam je prikazal delo zlasti skozi oči kamermana. Ogledali smo si snemanje kviza Vem, scenske rekvizite različnih oddaj, seznanili smo se s potekom oddaj v živo in se celo slikali v voditeljico Manico Janežič Ambrožič. Ogledali smo si različne studie in celo virtualni studio. Gospodu Alešu se najlepše zahvaljujemo za dragoceni čas in prijaznost ter vsem delavcem RTV-ja, ki smo jim tisti dan prekrižali pot, da so bili prav vsi pripravljeni prijazno odgovoriti na vsa naša vprašanja. Bilo je poučno in zabavno, zlasti pa se je prilegel sladoled na poti nazaj do vlaka ;)

Vesoljska postaja? Ne, virtualni studio!

ŽELIMO VAM LEPE POLETNE POČITNICE!

SE VIDIMO SEPTEMBRA!

Šolski časopis COKLARČEK

OŠ dr. Ivana Korošca Borovnica

Paplerjeva ulica 15, 1353 Borovnica

Šolsko leto 2018/19

Časopis je delo učencev izbirnega predmeta šolsko novinarstvo
(Tim Založnik, Jaka Vidmar, Luka Rehar, Lan Zgonc Svete, Julija Trček, Maša Ferlan, Naja Pintar Novarlič, Petja Trček, Kristina Trivić, Gaia Jambrošić, Alja Jambrovič, Katja Doljšak, Zala Šušteršič)

Mentorica: Katarina Fekonja